

het dorp, die op eenen Zondagavond trouw hunne wandeling hebben naar het stationnetje, dat zoowat tien minuten gaans daarbuiten ligt, lachten onder elkaar om zulk vertoon. Zoiets deed nou toch alleen een Hollander. En zij hadden er op den terugweg, in breede rijen drentelend naar dat andere doel van hunnen tocht, den dijk, langdurige gesprekken over. Over zulke Hollanders in het algemeen, over dien van Amoureuus in het bijzonder. Toen hij hen later voorbijging gaven zij hem eenen vriendelijken groet. Maar zie toe, dien hørk, die liep zoo in zijne gedachten verzonken, dat hij ternauwernood eenen groet terughad.

— Elèle, zei d'r eentje van Minderhoud bij den molen, as die z'n eige maêr nie gaêt verdoe!

Toen het dan zoo ver was dat Dirk Amoureuus naar een andere woning moest gaan omzien, heeft Maaie Roelse eenen avond haren doek omgeslagen. Want ze zag wel aankomen dat die van Amoureuus anders toch niet onder dak kwam naar zijnen zin. En, heeft Maaie Roelse in zichzelf gezegd, wanneer ge zoolang met elkaar overweg bent gekomen zonder woorden, wanneer ge dan zoo een te verstaan geeft dat hij moet gaan vertrekken, dan is het toch plicht voor eenen redelijken mensch hem een ander en een goed dak te bezorgen. Dat mag dan al in de stad geen gewoonte zijn, maar op een dorp geeft dat pas.

Ze heeft tegen dien van Amoureuus gezegd dat zij het eens bij Anna Meerendonk zou probeeren. In het Huis aan den dijk hebben ze ruimte te over.

— Zoo laête nog? vroeg haar man.

— Waêromme nie? Ze binne daêr nooit van de vroegste.

Maaie Roelse heeft haren doek rond de schouders getrokken en is naar het Huis gegaan. Ze werd door Martien, de knecht, binnen gelaten in de ruime voorkamer. Bij Anna en den zwijgenden, norschen Jacob Meerendonk. Maaie Roelse heeft hare boodschap gedaan. Ze heeft gezegd dat die van Amoureuus geenen lastigen in huis was; ze heeft gezegd waarom ze zelf zoo eenen inschikkelijken persoon niet meer kon verdragen. Waarom zij naar Anna toe kwam ook.

De anderen hebben aandachtig geluisterd.

Zoo een als Anna Meerendonk wist er wel dadelijk weg mee. Ze kende dien van Amoureuus wel en als Maaie zei dat het geen lastigen was, waarom zouden ze het dan eigenlijk niet doen? Veel werk bracht het niet mee. Of ge nu kookt voor een meer of minder, dat maakt niet uit. En Martien, die was er toch ook nog altijd. De winter stond weer voor de deur. Ge zoudt misschien aan eenen anderen mensch in huis wat aanspraak hebben.